

Lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning;

utfärdad den 24 maj 2017.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 4, 18, 26, 29, 43, 46 och 58 §§ lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning ska ha följande lydelse.

4 § En ansökan om *särskild handräckning* får avse en skyldighet för svaranden att

1. vidta rättelse när sökandens besittning egenmäktigt har rubbats eller någon annan olovlig åtgärd har vidtagits beträffande fast eller lös egendom, eller utövningen av sökandens rätt till viss egendom på annat sätt olovligen hindras,

2. vidta eller tåla en åtgärd när särskild handräckning får ske enligt föreskrift i lag.

Om en ansökan enligt första stycket 1 avser en skyldighet för svaranden att flytta från fast egendom, en bostadslägenhet eller något annat utrymme i en byggnad eller i annan lös egendom, ska den handläggas som en ansökan om avlägsnande.

Särskild handräckning enligt första stycket 1 får inte avse avhysning i fall som anges i 3 § 1.

18 §² En ansökan ska innehålla uppgifter om parterna i den utsträckning som anges i 33 kap. 1 § rättegångsbalken.

En ansökan om avlägsnande behöver inte innehålla sådana uppgifter om svaranden som avses i första stycket, om sökanden trots rimliga ansträngningar inte kan lämna dessa uppgifter.

26 § Svaranden ska i föreläggandet upplysas om att målet kan komma att avgöras även om han eller hon inte yttrar sig över ansökan. Svaranden ska också uppmanas att, om han eller hon bestrider ansökan, ange skälen för bestridandet.

Svaranden ska vidare uppmanas att lämna de uppgifter om sig själv som avses i 33 kap. 1 § första–tredje styckena rättegångsbalken i den utsträckning uppgifterna i ansökan saknas eller är ofullständiga eller felaktiga. Om det behövs får svaranden föreläggas vid vite att lämna sådana uppgifter.

¹ Prop. 2016/17:159, bet. 2016/17:CU13, rskr. 2016/17:275.

² Senaste lydelse 2006:709.

29 §³ Föreläggandet ska delges svaranden i enlighet med vad som enligt rättegångsbalken gäller för delgivning av stämning i tvistemål. Kungörelse-delgivning enligt 48 § delgivningslagen (2010:1932) får dock endast ske i mål om särskild handräckning och i mål om betalningsföreläggande när det gäller fastställelse till betalning ur viss egendom enligt 2 § andra stycket.

Vid kungörelsedelgivning enligt 49 § delgivningslagen i ett mål om avlägsnande ska ett meddelande som avses i 47 § samma lag anslås i anslutning till den plats som avlägsnandet avser.

En kopia av ansökningshandlingarna ska fogas till föreläggandet i mål om betalningsföreläggande som avses i 2 § andra stycket, i mål om särskild handräckning samt i andra mål där handlingarna innehåller någonting utöver vad som framgår av föreläggandet.

Om sökanden ska se till att delgivning sker, tillämpas 32 kap. 2 § rättegångsbalken.

43 § I mål om *särskild handräckning* ska Kronofogdemyndigheten meddela utslag i enlighet med ansökan i den utsträckning denna är lagligen grundad och de omständigheter som enligt 39 § ska läggas till grund för prövningen utgör skäl för att bevilja åtgärden.

En ansökan om avlägsnande får bifallas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för svaranden.

46 § Om ett utslag meddelas ska Kronofogdemyndigheten i utslaget bestämma att svaranden ska ersätta sökandens kostnader i målet, om inte sökanden har inlett förfarandet i onödan.

I ett utslag som gäller avlägsnande ska endast en svarande som anges i ansökan förpliktas att ersätta sökandens kostnader i målet.

58 §⁴ Vid överklagande av Kronofogdemyndighetens utslag och beslut och vid handläggningen i domstol tillämpas 18 kap. 1 och 9–11 §§ utsökningsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.

På regeringens vägnar

MORGAN JOHANSSON

Jenny Kvarnholt
(Justitiedepartementet)

³ Senaste lydelse 2010:1957.

⁴ Senaste lydelse 2005:700.